

ΠΡΟΤΡΩΔΙΚΑ

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

- Τμήματα ἀπὸ τὰ ὠμορφότερα ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ παραμύθια, πὸν θὰ πρέπη κάθε Ἑλλήν καὶ καθεμιὰ Ἑλληνὶς νὰ τὰ ξέρη.
- Ἐγραψα τὰ «ΠΡΟΤΡΩΔΙΚΑ» σὰν ἓνα ΠΡΟΛΟΓΟ, στὸ ΘΕΙΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ.
- Ἐδιάλεξα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Μυθολογία, τὰ μέρη ἐκεῖνα πὸν μοῦ ἐπαρουσίασαν ὕλη κατάλληλη καὶ ἀπαραίτητη γιὰ τὴ συμπληρωματικὴ κατανόηση τοῦ Ὀμηρικοῦ τραγουδιοῦ, καὶ πὸν θὰ ἔπρεπε νὰ προσπεράσουν στὸ ἔργο σὰν «ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ».

Η ΤΡΟΙΑ (ΙΛΙΟΝ)

Μιὰ φορά, κ' ἓνα καιρὸ, πρὸ τρεῖς χιλιάδες χρόνια, καὶ χίλια χρόνια πρὶν ὁ Χριστὸς, κηρύξει τὸ Βαγγέλιο, κοντὰ στ' ἀρχαῖα Δάρδανα, εἰς τὴ Μικρὰ-Ἀσία, καὶ πλάϊ εἰς τὸν Ἑλλήσποντο. σ' ἓνα μεγάλο κάμπο, πὸν ἔσχιζαν στὸ πέρασμα, δύο μικρὰ ποτάμια, τὸ πιδὸ μεγάλ' ὁ Σκάμανδρος, καὶ τὸ μικρὸ Σιμόης, ὀρθώνονταν περήφανη, ἡ πολιτεία Τροία.

Ἡ Τροία, ἡ περίλαμπρη, σ' ὄλο τὸν κόσμον τότε πὸν εἶχε φρούριο ἀπάτητο, τῆς Πέργαμου τὸ κάστρο, ὀνομαστό, καμαρωτό, σὲ λόφο στεργιωμένο, πὸν τὸ ἔλεγαν «ΙΛΙΟΝ» τῶν Τρώων τὸ καμάρι.

Τροία ἡ μυριόχαρη, καὶ ἡ ἀνδροπλανεύτρα, μὲ ὠμορφα τὰ κτίρια καὶ ὀλόφαρδους τοὺς δρόμους, καὶ μὲ τρεχούμενα νερά, παραδεισένιους κήπους.

Εἶχε τ' Ἀπόλλωνα νὰ ὀθεμελιοστεργιωμένο καὶ πλάϊ του ὕψώνονταν, τοῦ Βασιληᾶ παλάτι, μ' ὀλόασπρο τὸ κτίριο καὶ μαρμαροκτισμένο, ὀπου στοῦ ἡλιοῦ φέξιμο φάνταζε σὰν διαμάντι.

Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΠΡΙΑΜΟΣ

Ὁ Πρίαμος τὸ ἔκτισεν ὁ βασιληᾶς τῆς Τροίας, πὸν κυβερνοῦσε τοὺς λαοὺς τῶν Τρώων καὶ Δαρδάνων, πούχε τὰ πλούτη τὰ πολλὰ, καὶ ζοῦσ' εὐτυχισμένος, μαζί μὲ τὴν γυναῖκα του, τὴν ξακουστὴ Ἐκάβη, καὶ τὰ παιδιὰ του τὰ καλά, καὶ γνήσια παλληκάρια.

Πρόβατα είχε ἀμέτρητα, ἄλογα κι' ἀγελάδες,
βόδια, π' ὠργόνανε βαθειά, τὸν κάμπο τῆς Τρωάδος,
καὶ τὰ καλύτερ' ἄλογα, ἀνέβαιναν οἱ γιοί του,
καβάλλα πάντα τρέχοντας στὸν ἀνθισμένο κάμπο.

ΕΚΤΩΡ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣ

Ὁ ποῖδὸς μεγάλος τοῦ ὀ γιὸς, ἦτ' ὁ γενναῖος Ἔτωρ,
ποῦ σ' ἄν κι αὐτὸν δὲν ἔβγαινε, ἄλλος στὴ δύναμί του,
στὸ θάρρος καὶ στὴ φρόνηση, στὰ ἔργα καὶ στὴ κρίση,
γιαυτὸ καὶ κυβερνοῦς' αὐτός, σ' ἄν πόλεμος ἔγενόταν.
Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸν Ἔκτορα, ἐρχότανε ὁ Πάρις,
ἀπ' ὅλους ὁ ποῖδὸς ὠμορφος, σ' ὅλο τὸν τότε κόσμο.
Τοῦ Πάρι ἡ τόση ὠμορφιά, καὶ στοὺς Θεοὺς μαθεύθη,
καὶ στὶς θεῆς ποῦ ἔμεναν, στὶς κορυφές τ' Ὀλύμπου.
Τὸ μάθανε, ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ Ἥρα κι' Ἀφροδίτη.
Ἡ πρώτη ποῦ ἦτανε θεά, τῆς γνώσης καὶ σοφίας,
ἡ δεύτερη τοῦ νόμιμου, καὶ δοξασμένου γάμου,
κόρη τοῦ Κρόνου κι' ἀδελφή, τ' ἀνδρός της θεοῦ Δία (1),
καὶ τρίτ' ἡ ὠμορφη θεὰ τοῦ ἔρωτα, Ἀφροδίτη.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙ

Ἐκεῖ, ὅπου γυρίζανε, οἱ τρεῖς χαριτωμένες,
θεῆς τοῦ γέρου-Ὀλύμπου, εἰς τὸ βουνὸ τῆς Ἰδης,
μέσα εἰς τὸ βασίλειο, τῆς ξακουσμένης Τροίας,
τὸν Πάρι ἀπαντήσανε τὰ πρόβατα νὰ βόσκη,
τοῦ βασιληᾶ πατέρα του, τ' ἀμέτρητα κοπάδια.
Σαστίσαν ἀπ' τὴν ὠμορφιά, τοῦ Πάρι σ' ἄν τὸν εἶδαν,
κι ἀποφασίσανε κ' οἱ τρεῖς, στοίχημα γιὰ νὰ ρίξουν,
καὶ νὰ τὸν βάλουν γιὰ κριτὴ, νὰ βρῆ τὴν ποῖδὸς ὠραία.
Τότ' ἓνα μῆλο τοῦδωσαν, καὶ τοῦ ἴπαν νὰ τὸ δώση,
σ' αὐτὴν ποῦ θὰ προτίμαγε, τὴν π' ὠμορφη ἀπ' ὅλες.
Τότε ἡ Ἥρα τοῦ ἴταξε, καὶ δύναμη καὶ πλοῦτη.
Ἡ Ἀθηνᾶ τὴν φρόνηση, τὴ δόξα καὶ σοφία.
Κ' ἡ Ἀφροδίτη νὰ τοῦ βρῆ, τὴν π' ὠμορφη γυναῖκα,
στὸν ἔρωτά του νὰ πιαστῆ, καὶ σκλάβα του νὰ γίνῃ.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο τεῦχος)

(1) Ἡ Ἥρα καὶ ὁ Ζεὺς ἦταν παιδιά τοῦ Κρόνου, σύγχρονα ὁμως κατὰ τὴν μυθολογία, τὰ δυὸ ἀδέρφια ἦσαν καὶ ἀνδρόγυνο.